

L áncok 8. l áncszem

Ariana, vas árnap 07 okt óber 2012 - 18:59:18

Nyugodt cs üt ört ök est énk van. Aaron bent l óg n álam az irod ában, mert m ég f énym ásolnom kell. Az iratokat szort írozom, és igaz áb ól sokkal gyorsabban haladn ék, ha Aaron nem vonn á el folyton a figyelmem. Nem mintha b ánn ám, nem sietek sehov á. Ma Nicky sem ér r á, így az eg ész est ét Aaronnak íg értem. Pontos terv ünk nincs, de nem is baj. N éha j ót tud tenni egy kis spontaneit ás.

- De, pontosan ezt mondta r öh ög fel Aaaron. K épzelheted, hogy meglep Qdtem. M ég a szavam is el állt.
- Neked?!- k érdezem tettetett hitetlenked éssel. Hi ába, neked vannak a lehet Q legcikisebb sztorijaid.
- Nem is értem, mi ért mondd ezt! v ágja r á megj átszott felh áborod ással. J ót sz órakozunk saj át magunkon.
- Én sem cs óv álom meg a fejem mosolyogva.
- Te j össz n éz r ám Aaron v árakozva. K érek egy cikis t ört énetet.
- Nekem nincs. Mintapolg ár vagyok t árom sz ét a karom.
- Na ne etess! kapom meg azonnal. Aaron felh úzott szem öld ökkel n éz r ám. Kipukkad bel Qlem a nevet és.
- Felejts el. Nem adok a kezébe aduk árty át. Vissza éln él vele gonoszkodok. Mondjuk ez az igazs ág. Elmes éln ék neki valamilyen r öhejes élm ényt, és ut ána hal ábra cikizne. Na abb ól k ősz ön öm, nem k érek.
- Ez f ájt! nevet fel ism ét. De jogos. Na majd, ha eleget itt ál, visszat ér ünk a t ém ára. Ne rem énykedj, nem menek ülsz.
- Majd megl ájtuk cukkolom. Annyira nem tudsz leitatni.
- Pr ób álkozni lehet r ántja meg a v áll át. M ár épp a nyelvemen van a v álasz, mikor kopognak.
- Tess ék sz ólok ki reflexb Ql. Steve s ét ál be az ajt ón, kez ében valami pap ír, és épp sz óalna meg, mikor feln éz. Tekintete Aaronon nyugszik, aki laz án az asztalomon ül, és szint én Qt n ézi. Na ez érdekes lesz.
- Ne haragudj, nem tudtam, hogy vend éged van kap észbe Steve.
- Semmi gond felelem. A kez ében l év Q iratokat n ézem. Mit hozt ál?
- A Matthews- üggyel kapcsolatban szerettem volna kik érni a v élem ényed, de akkor majd holnap k ényyszer ít mag ára egy mosolyt. Nem mondan ám, hogy az Qszinte fajt áb ól.
- R á ér? k érdezem. K ényszeredetten b ólint. Akkor ink ább holnap, ha nem gond.
- Nem, persze h átr ál ki az irod áb ól. M ég egyszer eln éz ést.
- Semmi gond - ism étlem, de m ár kattan is az ajt ó V észkij árat t ábla pedig nincs is r áping álva. Én, gonosz? Ugyan, k érem. Realit ás mindenek felett.
- P kicsoda? pillant r ám Aaron v árakoz óan. Hogyan is foglalhatn ám össze r öviden?
- Egy munkat ársam v álaszolom egyszer qen. Aaron szem öld öke a homlok ára szalad. Feladom. Kavartunk f él évig. Úgy n égy h ónapja lett v ége.
- L átom, a zavar áb ól í t élve legink ább r észedr Ql konstat álja Aaron. N éha annyira nem szeretem az élesl át ás át. Les újt óan n ézek r á, legal ábbis pr ób álok. Ahogy az asztalon ül, kiv ételesén neki kell feln éznie r ám, mi el ég ritka, mert majdnem t íz centivel fel ém n Qtt. A maga 194 centijével el ég magas, pedig az én magass ágommal sem volt sosem baj. Nicky-ben im ádom, hogy alacsonyabb n álam. B ár Q nem n Qtt nagyra, 176 centi. Egyszer kifakadt emiatt, onnan tudom. Elmosolyodom az eml éken. Nicky sokszor ut álja, hogy t ör ékenynek és fiatalnak n éz ki. Azt mondja, ez az Q ör ök billoga. N éha úgy érzem, Qt zavarja, hogy ennyire sz ép. Nem helyes, hanem gy öny ör q, és n éha átkozottul elege van ebb Ql, de az ért egyfolyt ában kihaszn álja a kin ézete el Qnyeit. Nem mindig értem a logik áj át. Elmosolyodom.

-
- Hah ó! hallom meg Aaron hangj át. Meglepetten n ézek r á, kell p ár m ásodperc, mire r áj öv ök, hogy mi ért kalimp ál el Qttem.
 - Ne haragudj, elgondolkodtam menteget Qz öm. Elh úzza a sz áj át.
 - Azt l átom adja a morcost. Sz óval épp azzal pr ób általak volna cukkolni, hogy a b úb ánatba vagy te csupa passz ívval k ör ülv éve? Azt hittem, te is az vagy.
 - Nem felelem n éh ány pillanat pislog ás ut ána. Azt án leesik, mi ért mondja. Tulajdonk éppen én csak melletted voltam passz ív.
 - Sz ívatsz heher észik. És Tom?
 - Átv ágott, mi? vigyorodok el. Senki se gondolta volna r óla. Én se.
 - Csak mellettem? vonja fel a szem öld ök ét. Most kezdjek neki magyar ázni?
 - J ó, egy-k ét alkalommal m ég most is bev állalom vonom meg a v állam.
 - H át akiket eddig l áttam k ör ül ötted, azok mellett nehezen tudom elk épzelni cs óv álja a fej ét.
 - A k épzel Qer Qddel lehet a baj? n ézek r á jelent Qs égteljesen. Gyanakodva b ámul vissza r ám.
 - Ismerem? k érdi óvatosan. B ólintok. Élvezem, ahogy a megd öbben és elemi er Qvel suhan át az arc án. Ne m ár! Kiakadt. Tudok valamit. Felszusszan, megr ázza a fej ét, azt án kifakad. Ne mondd, hogy a k öly ök gerincre v ágott?!
 - Nem is egyszer nevetek fel. K ész, ahogy n ézem, leakadt n ála az éksz ij. Én meg az arckifejez és ét l átvá nem b írom abbahagyni a r öh ög ést. És hat ározottan meg éri hagyni neki.
 - Itt hagyjuk abba emeli fel megadóan a kez ét. Ha t úl vagyok a sokkon, j öhetnek a piszkos r észletek.
 - Álmodj h qt öm le. Lebígyesztí az ajk át. M ár épp újra megsz ólaln ék, mikor megcs örren a mobilom. A kijelz Qre pillantok. Ismeretlen sz ám, m ár nincs kedvem felvenni.
 - Tess ék sz ólok bele v ég ül kellenl ül.
 - Szia, Rob vagyok hallok meg egy ideges f érfihangot. Bamb án n ézek ki a fejemb Ql. Ki a csoda ez, és honnan tudja a sz ámat?
 - Igen? Rem élem, kihallatszik a hangomból, hogy nem mond semmit a neve.
 - A Prince-b Ql teszi hozz á. Így m ár megvan.
 - Szia, mondd. Megd öbbentem, szerintem el ég észlelhet Qen.
 - Figyelj, ne sz ólj Nicky-nek, hogy felh ívtalak, de kellene egy kis seg íts ég hadarja idegesen. Rossz érz ésem t ámad.
 - Valami baj van? k érdezem gyanakodva.
 - Nicky, hogy is mondjam & sz óval kik ész ült.
 - Hogy értve? Nem tudom mire v élni a dolgot. Inger ült szusszan ást kapok.
 - Mondjuk úgy, hogy nem úgy siker ült az est éje, ahogy tervezte feleli sokatmondóan. És r öviden. Nagyon r öviden.
 - J ól van? Kezdek én is ideges lenni.
 - Fogjuk r á. Ink ább lelkieg k ész ült ki. Csend a vonal v ég én. N ézd, kiny ír, ha megtudja, hogy h ívtalak. Ide tudsz j önni és hazavinni?
 - Ennyire nagy a baj? érdekl Qd öm, nyugalmat er Qltetve a hangomra, pedig majd sz étvet az ideg.
 - Mindent kiejt a kezéb Ql, nem figyel, és aki kicsit is ismeri, felt qnik neki, hogy a kiborul ás sz él én egyens úlyoz. Mondjuk jobb, mint mikor ide ért. H ányt, remegett, és alig sz ólt valamit. Elhallgat. Feleslegesen h ívtalak, ugye?
 - Mib Ql gondolod, hogy seg íthetek? k érdezek vissza. Lemond ó s óhajt ás a vonal v ég én.
 - Te tal án tudsz hatni r á.
 - M ármit? Mindent harap ófog óval kell kih úzni bel Qle?
 - Hogy szedje össze mag át. Menjen haza, b Qgje ki mag át, valami. B ár úgy l átom, kiss é mell étraf áltam veled. Ne haragudj, ha &

- Indulok v ágak a szav ába, mire meglepetten elhallgat.
- K öszi.
- Nincs mit teszem le a telefont. Nem is értem, mi ért akar kiugrani a sz ívem. Egy r észem rohanna, hogy mi t ört ént, m ásr ész vizont gy Qzk öd öm magam, hogy majd Nicky megoldja, b ármi is az. P maga mondta, hogy soha semmilyen k ör ülm ények k öz ött nem akar m á sokra szorulni. M égis veszem a kab átomat, elrakom a telefont, és a pap írókkal mit sem t ör Qdve az ajt óhoz indulok. Aaron hangja tiszt ílja csak ki az agyam.
- Mi t ört ént? k érdezi. A s ürget Q hangnemb Ql í t élve, m ár sokadszorra szegezi nekem a k érd ést, csak én nem hallottam meg.
- Nicky felelem egyszer qen. Nem tudom, mi m ást mondhatn ék. Halasszuk a mait, j ó?
- De mi & - Nem v árom meg, m íg befejezi.
- Nem tudom ingatom a fejem.
- Azt se tudod, mi t ört ént, m égis rohansz?
- Aaron! csattanok fel. - Nem tudom, mi bajod a sr áccal, de legal ább holnapig halaszd a szentbesz édet. Nem érek r á.
- Én k érek eln éz ést feleli kim érten. Elmegy mellettem, kis ét ál az irod áb ól. Az ajt ób ól n éz csak vissza. Elvigyelek?
- K érek ny ög öm ki. Én sem értem, akkor meg hogyan magyar ázhatn ám meg neki? Nicky olyan nekem, mint a leveg Q. Tudnom kell, hogy nincs semmi baja.

Ahogy bel épek, egyb Ql észreveszem Nicky-t. Az arc át nem l átom, a pultnak t ámaszkodik, cigizik. Rob k ör ül ötte sepregeti az üvegszil ánkokat. Nicky elm ély ülten magyar áz neki valamit, mikor mell é ér ünk.

- T ényleg ne haragudj, Rob, mondtam, hogy int ézem én &
 - A legjobb az lenne, ha magadat int ézn éd morog tov ább a megsz ól ított. Ülj m ár le a seggedre v égre. S Qt jobbat mondok: menj haza!
 - Mindj árt összeszedem magam v ágja r á Nicky elkeseredetten. Rob a fej ét ingatja.
 - Egy ór ája is ezt mondtad pillant fel r á. Nicky v állai megremegnek.
 - Nicky? sz ól ítom meg. Fel ém fordul, de m ár ford ílja is el a fej ét. K és Qn. Elkapom a karj át, visszap örd ítem. A l élegzetem is el áll.
 - Semmis ég suttogja maga el é sz íntelen hangon. V égigsim ítom az arc át, mire felszisszen. Kicsit felp üffedt, v ör ös folt éktelenkedik a m áskor annyira t ök életes b Qr ön.
 - Mi a b ánat t ört ént? t ör ki bel Qlem.
 - F élresiker ült este mosolyodik el keser qen. Én nem így fogalmazn ék.
 - Ezt te így nevezed? hallom meg Aaront helyettem. P bezzeg kimondja, amit gondol. Vagy ez szakmai ártalom? Fel é fordulok. Lehet valami a tekintetemben, mert az arca d öbbentb Ql ijedtbe v ált, h átr ál egy l ép ést. Int egyet, és m ár ott sincs. Okos fi ú.
 - Igaza van jegyzi meg halkan Nicky. Meg érdemlem, nem igaz?
- A tekintete annyira sebzett, hogy szinte belef ájdul a sz ívem. Magamhoz h úzom, apr ó cs ókot lehelek a sz áj ára.
- Hogy gondolhatsz ilyet? ölelem magamhoz. Nem reag ál, olyan, mint egy b áb ú. Érz éketlen, és ez megijeszt. Hazaviszlek.
 - Dolgozom v ágja r á reflexb Ql.
 - Egy francot! t ör ki mellett ünk Rob. El is feledkeztem r óla eddig. Egyszerre fordulunk fel é. T öbb k árt csin álsz, mint

hasznót. Vagy hazam ész, vagy szólok a f Qn öknek ad v ég ül ultim átumot Nicky-nek, aki szóhoz sem jut a d öbberett Ql. Karon ragadom, amivel csak annyit érek el, hogy f ájdalmasan felkiált. Elengedem a kezét, ahogy meglátom ujjaim alatt a felhorzsolts b Qr ét.

- Basszus csúszik ki a számon. Megint megkapom azt a mindentudó, szomorú mosolyt. Veszek egy mély levegőt, és kifújom. Hazaviszlek, és ne merj ellenkezni!

Behunyja a szemét, és bólint. Szó n élkül bemegy háttra a raktárba, és a cuccával együtt jön vissza. Vitéz áramítottam, és nem tudom, ez a beletörő Qd és jobb-e. Rob mindenesetre hátán pislog rám, ahogy elindulunk.

- Arról volt szó, hogy ma nem jössz.

Már fél úton vagyunk, mikor el Qsz ör megszólal, pedig általában végigbeszélgetjük a távot. Én is jobbnak láttam, ha csendben maradok.

- Meggondoltam magam válaszolom. Azt mégsem mondhatom, hogy megértek, hogy szedjem össze. Több szempontból is helyén venni ki magától a dolog. És Rob is megért, hogy hallgassak.

Nicky egy pillanatra megáll, és az imént eldobott cigarettája után újra rágyújt. A láncdohányzás sosem jó jel, de nem most van itt az ideje, hogy ezt szóvá tegyem. A ház elött eldobja a félig elszívott csikket, és szótlanul szedi a lámpcsövet. Belép a lakásba, levágja a táskáját a földre, és újra rágyújt. A ház szabályait még kikészülve is betartja: nincs dohányzás a lámpcsőházban. Mindig annyira figyelmes, csak QR á nincs tekintettel a világra.

A hamust az ágyra rakja, leül, és a cipőjét húzza le. Becsukom az ajtót, és nekik Ql ök az el Qszobafalnak. Nicky továbbra sem szól semmit, csak dohányzik és bámul maga elé. Felkapcsolom a lámpát, mire hunyorogva rám néz. Elnyomja a csikket, felkel, és a fűrdő felé indul.

- Lezuhanyozom fordul felém az ajtóból. Mondanom, hogy gyere velem, de szerintem kiadysz.

- Miért? vonom fel a szemöldököm. Sőhajt egyet, aztán ledobja a pólóját. Elakad a lélegzetem.

- Folytassam? kérdezi ingerülten. Nem várja meg, még válaszolok, csak ledobálja a ruháit. Na, hogy tetszik?! azzal bevágja maga mögött a fűrdő Qszoba ajtaját. Tudom, hogy nem rámdühös, de meglep a kitörése. Levetkőzöm, és utána megyek. Háttra sem fordul, ahogy kinyitom a kabin ajtaját, de beljebb lép, hogy ne azonnal simuljak hozzá. A csempét szuggálja.

- Mennyire bántott? teszem fel végül a kérdést, amire nem biztos, hogy hallani akarom a választ. Mégis úgy érzem, tudnom kell.

- Nem ér Qszakolt meg, ha erre gondolsz. Csak & - elcsuklik a hangja -, annyira megijedtem &

Lassan köré fonom a karjaimat, pedig nincs szükség az óvatosságra, belesimul az ölelésembe. Nehézkesen szuszog.

- Nem baj, ha összezuhansz szólalok meg.

- Nem fogok sírni suttogja maga elé, szinte alig hallom a ízt Ql a szavakat. A kezembe kapaszkodik, szorosan maga köré fonja a karjaimat. Az ember nem sír olyasvalaki elött, akit Q szokott vigasztalni. Hiteltelen lenne.

Belemosolygok a nyakába, a b Qr ét simítom nyugtatón.

- Akkor ne sírj.

Talán ezzel a mondatommal szakad át a gát. Halkan felzokog. Egy idő után teljesen elernyed az ölelésemben. A falnak támaszkodva húzom le a földre. Bújok hozzá, arcát a nyakamhoz fűzve, hogy ne láthassam, és közben rázkózik a halk zokogástól. Félkézze simogatom a hátát, a mágában a zuhanyrózsával folytatom magunkra a vizet. Nagyon lassan nyugszik meg, kicsit úgy érzem, mintha nem csak a ma este történetét siratná. Kimerülten d Ql hátta nekem, hogy ne kelljen a szemembe néznie.

- A vízszámlám az egekben lesz próbál pótkódolni. Jó jel. Feltápaszkodik, a tőfűrdőért nyúl, de továbbra is kerüli a tekintetemet. Szótlanul zuhanyzunk le.

Hozzámbújít az ágyban, vizes haja a mellkasomon terül szét, ujjai a combomon járásznak.

- Ne haragudj szólal meg.

- Miért?

- Hogy így kibuktam feleli halkan.

- Teljesen jogosan buktál ki.

A hajába tűnök, élvezem, ahogy a vizes tincsek az ujjaimra tapadnak.

- Most arra gondolsz, hogy abba kellene hagynom, ugye?

- Igen. Valóban ez jár a fejemben. Arra gondoltam, hogy nem szeretném, ha ez még egyszer megtörténne. Bajod eshetett volna.

- Tudom.

- Akkor?

- Fizetnem kell az egyetemet. Az alb érletet. Meg kell élnem kezdi el sorolni. Talán ha egy kicsit össze tudnám húzni magam &

- Örülök neki, ha abbahagynád jegyzem meg hirtelen. Megdermed. Felemelkedik a mellkasomról, felém fordul, megámaszkodik az oldalamnál, és figyel engem.

- Tudod, azt monddák, hogy aki kurva, örök életében az is marad.

- Marhaság, vágom rá gondolkodás nélkül.

- Nem hiszem észkel el a vállamon. Megszoktam, hogy mindenem megvan, amit akarok. Erről nem mond le olyan könnyen az ember.

- Megéri?

- Erre nagyon kétféle választ tudnék adni feleli Qszintén.

- A te életed. A te döntésed. Ezek a szemébe közvetlen közeli Q. Bólint, közelebb hajol, megcsókol. Egyre szenvedélyesebben, és én viszonzom. Rám mászik, a csípőjét az enyémhez dörögöli. Eltolom magamtól.

- Biztos, hogy ez jó ötlet?

- A lehet a legjobb tapasztja újból a száját az enyémre.

Szeretkezünk. Lassan, lágyan, minden pillanatot kiélvezve. Rossz emlékek teszik a fájdalomat.

[Előző](#)

-

[Következő](#)